

се отнесе следъ 1230 г., когато и Охридската областъ е била обединена въ предѣлитъ на българската държава.

IX. Отъ царица Ирина, жената на Иванъ Асѣня II, и сина ѝ Михаилъ II Асѣня (1246—1257) е оставенъ скъпъ споментъ

Въ Рилската грамота на ц. Ив. Шишмана между предците на царя сж споменати ц. Иванъ Асѣнь II и Коломанъ I: **ѿ прѣдѣдовъ и дѣдовъ и родителѣи цѣтѣа ми, стопочившаго цѣкѣ Асѣнѣкѣ и Калимана цѣкѣ** (п. с., с. 599). Въ житието на св. Сава е споменатъ **Асѣнѣа цѣа загорскаго** (п. с., с. 478). Въ станимашкия надписъ отъ 1231 год. стои, вѣроятно, сжщо **царь Асѣнь Влзгаромъ и гръкомъ** (Златарски, п. с., с. 359). Въ грамота на Стефанъ Уроша отъ 1300 год. се споменува името на „загорския протосевасть Прибо“, който живѣлъ **въ дѣни Асѣна царя**... (вж. Иречекъ, История на бѣлг. Поправки, с. 168). По монети сжщо се срѣща често само името „Асѣнь“ (вж. у Н. А. Мушмовъ, Монетитъ и печатитъ на бѣлгарскитъ царе, с. 66 сл.). Обаче, въ Търновския надписъ (вж. Златарски, п. с., с. 593 сл.), както и въ надписа отъ с. Беренде (вж. А. Протичъ, БИБ. III. 1. 1930, с. 151), върху познатата златна монета (вж. Т. Герасимовъ, въ ИБАИ, VIII. 1935, с. 362 сл.), въ Синодика (с. 87 §§ 114—115), на нѣкои монети (вж. Мушмовъ, п. с., с. 66 сл.) се чете името „Иванъ Асѣнь“. У сѣвременнитъ византийски автори този владѣтель се назовава почти безразборно **Ἀσάν** и **Ἰωάννης Ἀσάν**; така напр., у G. Asgorolita, op. c., pp. 42, 16; 43, 16, 19; 44, 4; 48, 22; 49, 1, 3; 50, 17; 51, 2, 6, 8, 26; 56, 15; 57, 1; 64, 15; 65, 5; 60, 4, 6, 22; 61, 11, 12; 64, 6; 74, 6 е назованъ съ име **Ἀσάν**, срещу което сравнително по-малобройни сж случаитъ съ **Ἰωάννης Ἀσάν** (вж. ib., pp. 41, 13—14; 42, 3; 50, 11; 60, 10; 107, 17) или само **Ἰωάννης** (ib., pp. 21, 5; 24, 8; 33, 3; 74, 20). Съ име **Ἀσάν** или **Ἀσάνης** у Ephraemius, ib., vv. 8048, 8072, 8075, 8097, 8124, 8165, 8175, 8178, 8213, 8227, 8245, 8272, 8283, 8325, 8336, 8353, 8378, 8389... и v. 8059: **Ἀσάνην Ἰωάννην**. — Въ εἰρησ'α (вж. Златарски, Единъ гръцки фалсификатъ..., сс. 235, 236) се споменува подъ име **Ἀσάν** кѣр **Ἰωάννης** и **Ἀσάνης**. Само подъ името **Ἀσάν** е упоменатъ въ другъ сѣвремененъ документъ (вж. В. Вр., III. 2. 1896, с. 292, 33). Въ гръцката приписка отъ 1243 г. е назованъ „Иванъ Асѣнь“ (вж. текста у Златарски, п. с., с. 425 бел. 1). Въ обнародванитъ по-горе стихове сжщо е назованъ само **Ἀσάν**. За името Alsanus и Asanus, Auxanus и въ западни извори вж. извадитъ у Златарски, п. с., с. 325 бел. 2 и 3; с. 339 бел. 2; с. 380 бел. 3; с. 383 бел. 1; с. 395 бел. 1; с. 414 бел. 1; Иречекъ, История на бѣлг. Поправки, сс. 168, 172, 173, 176, 177. Излишно е да се умножаватъ подобни примѣри. Коректурна добавка. Съобразно съ това, не сжществуватъ никакви трудности и новооткритиятъ Кричимски надписъ **(На семъ камени сѣдѣ Асѣн царь егда прѣдъ Кричимъ, споредъ четенето на проф. прот. Ив. Гошевъ, в. Зора, бр. 7073 отъ 24. I. 1943 г.)** да се свърже съ царь Иванъ Асѣня II.